

Hướng Đạo là một trò chơi !.

Mèo Nhanh Nhẹn

Trong thời gian gần đây, tôi có thấy những khoá huấn luyện bằng Rừng tại Mỹ được như các khoá Tùng Nguyên IV, rồi sắp sửa có Tùng Nguyên V.. Qua cuộc gặp gỡ thường xuyên với các trưởng Trẻ, tôi cảm thấy các khoá Tùng Nguyên thật là thừa thãi bởi vì các khoá sinh tham dự các khóa Tùng Nguyên vừa qua đều là những trưởng đã hoàn tất các khoá huấn luyện bằng Rừng tại các châu địa phương.?. Theo thiên ý tôi tại sao chúng ta không dùng các khoá này để giúp các trưởng trẻ về truyền thống. Tôi thấy các khoá huấn luyện truyền thống ở Âu châu có vẻ thích nghi và cần thiết cho các trưởng bên Hoa Kỳ này hơn là các khoá Tùng Nguyên chuyên trị bằng Rừng qua phương cách huấn luyện của hội nam Hướng Đạo Hoa Kỳ.

Là người đã từng sinh hoạt với Hướng Đạo Việt Nam tại hoa kỳ từ năm 1978. Tôi muốn được chia sẻ những suy tư của tôi với các bạn trẻ, những người trưởng trẻ Việt Nam đã lớn lên và trưởng thành ở Hoa Kỳ đó là: Một số trong chúng ta cứ nghĩ rằng lập một đoàn Hướng Đạo là ghi danh với hội Hướng Đạo địa phương lôi cuốn và hấp dẫn các em Thanh thiếu niên đó bằng những cuộc leo núi, backpacking, cắm trại, đạp xe đạp là đã đủ được gọi là "Hướng Đạo" rồi mà không cần phải chú trọng đến những điều kiện căn bản cần thiết và nguyên lý của phong trào Hướng Đạo. Trong bài này tôi xin được đưa ra và lập lại những nguyên tắc căn bản đã được các trưởng Đỗ Văn Ninh (trước 1975), và Trưởng Vĩnh Đào phổ biến trong thập niên qua.

Trong nguyên tắc về phương pháp Hướng Đạo có thể thực hiện bằng sự phối hợp các hình thức khác nhau để huấn luyện các em Hướng Đạo Sinh. Chính việc phối hợp các

nguyên tắc này đã nói lên sự khác biệt giữa phong trào Hướng Đạo và các đoàn thể khác như Thiếu Nhi Thánh Thể, Phật Tử, Hồng Thập Tự, 4H (4T ở Việt Nam). Kết quả của việc bỏ đi một hay vài nguyên tắc đó đã dẫn tới một phong trào mới vì đã không theo ý kiến của BP như đã viết trong cuốn "Scout for Boys" .

Mặc dù chúng ta đang sống trong kỷ nguyên mới, những hình thức sinh hoạt Hướng Đạo có nhiều thay đổi để cho phù hợp với các sinh hoạt xã hội, và các kỹ thuật tiến bộ mới, nhưng chúng ta phải nên chắc chắn rằng các nguyên lý của Hướng Đạo không có gì thay đổi. Mục đích của Hướng Đạo không bao giờ có thể thay đổi được.

Mục đích của Hướng Đạo:

- **Mục tiêu:** Trước khi ra đi, Bá tước Baden Powell đã đúc kết các mục tiêu của phong trào Hướng Đạo qua những giòng chữ sau: "Trong việc huấn luyện các em Hướng Đạo Sinh, chúng ta hãy luôn nêu cao mục tiêu của Hướng Đạo, đừng để cho mình bị tràn ngập bởi những cái phụ cập."

- **Đừng để cho kỹ thuật vượt qua những luân lý:** Khả năng sống giữa thiên nhiên, như cắm

trại, thám du, picnic, làm việc thiện, tình bằng hữu gặt hái được trong các cuộc họp bạn v.v... tất cả đều chỉ là phương tiện, và những thứ ấy không phải là cùng đích của Hướng Đạo.

-

- **Cùng Đích:** của phong trào Hướng Đạo chính là **Tính Khí**. Tính khí có dụng ý và mục đích đó là:

- Làm sao cho các em Hướng Đạo Sinh thuộc thế hệ sắp tới được sống lành mạnh, trong một xã hội đầy xáo trộn qua những tiện nghi mới của thời đại.

- Làm sao thúc đẩy để các em Hướng Đạo Sinh phát triển cao độ tinh thần phục vụ.

- Tích cực phát huy tình thương qua bốn phần đối với Thượng Đế, tha nhân và chính bản thân mình.

- **Tính Khí:**

Tính khí là danh từ BP thường dùng để giải thích mục tiêu và cùng đích của Hướng Đạo. Trong tập tài liệu để lại của BP viết hồi năm 1913, BP đã thảo luận về vai trò giáo dục của Hướng Đạo như sau:

"... Giáo dục trẻ em có lý tưởng cao thượng, tự tin, ý thức được trách nhiệm, can đảm, tự trọng và tôn trọng tha nhân, Nói cách vắn tắt, ta nên nhờ các thuộc tính đó để rèn luyện Tính Khí của trẻ.

Mục đích trên không phải của riêng Hướng Đạo, nhưng chúng ta nên ghi nhận, và coi những đức tính đặc biệt mà BP đã lựa chọn để huấn luyện cho lớp tuổi thiếu niên thật là rất xứng đáng. Chính là nhờ ở tinh thần và phương pháp mà có sự khác biệt giữa Hướng Đạo và các đoàn thể khác.

- **Tinh Thần Hướng Đạo:**

Mọi nỗ lực để xác định tinh thần và đức tính đều sẽ vô ích. Tinh túy của tinh thần Hướng

Đạo được nhận thấy qua Luật và Lời hứa của Hướng Đạo.

- **Lời hứa Hướng Đạo:**

Các em thiếu niên được tự do lấy danh dự mình mà hứa để phục vụ thượng đế của mình, cũng như Quốc gia, Tổ Quốc và đồng loại. Công việc này được mô tả trong bản Luật của Hướng Đạo.

Trước hết ta nên nhớ rằng tuyên hứa là một việc làm tự nguyện. Mọi mưu toan ép buộc trẻ em thiếu niên tham gia phong trào thì lời chúng hứa sẽ chẳng có một hiệu lực ràng buộc nào cả. Sự kiện vì các em thiếu niên này được tự do lựa chọn là để ràng buộc trách nhiệm cá nhân của chúng, điều này nhật định là một động lực mạnh mẽ.

Khi BP đưa danh từ "Lấy Danh Dự" vào lời hứa, BP cho rằng một trong nhiệm vụ quan trọng nhất của các trưởng chúng ta là phát huy cái "Ý THỨC DANH DỰ" nơi các em nhỏ. BP đã viết: "Giá trị tương lai và kỷ luật của Hướng Đạo hoàn toàn tùy thuộc vào cái "danh dự". Phương pháp để phổ cập đức tính căn bản này nơi các em thanh thiếu niên không do sự dạy dỗ, mà do việc cho các em tham dự vào như một phần tử có trách nhiệm, là người mà ta sẽ trao thác trách nhiệm vì chúng ta có thể tin nhiệm, vì tin nhiệm gây ra tin nhiệm.

Một điểm khác nữa cần phải ghi nhận, đó là việc BP đưa câu "Sẽ cố gắng" vào phần đầu của lời hứa Hướng Đạo. BP muốn dùng Luật và Lời Hứa Hướng Đạo làm sự thử thách to lớn cho các em, và cho cả chính các trưởng chúng ta nữa. Vì thế BP đã thận trọng làm sự ràng buộc này tới một mức độ chúng ta cảm thấy dù có thách thức thật khó khăn tới cỡ nào đi nữa, nhưng đối với một em tân sinh nếu có sự cố gắng, em tân sinh đó dù không đạt được tới mục đích chính, nhưng các em vẫn giữ được lời hứa.

Nhiệm Vụ đối với Thượng Đế.

Nhiệm vụ đối với Thượng Đế (tôn giáo riêng của mình) là sự ràng buộc căn bản đối với mỗi người Hướng Đạo Sinh. Trong nội bộ phong trào, tín ngưỡng của mỗi đoàn sinh được bảo vệ một cách đầy đủ, đoàn sinh luôn phải được khuyến khích làm tròn bổn phận đối với giáo hội, hay đối với tín ngưỡng tâm linh riêng của mình. Với những em chưa chính thức gia nhập một giáo hội nào, các trưởng chúng ta nên tạo dịp để cho các em đó nghĩ tới bằng cách hướng dẫn các em đó tham dự các buổi cầu nguyện chung trong buổi họp chung hay trong một cuộc lửa trại tĩnh tâm, hoặc trong giờ tinh thần v.v... Người Hướng Đạo sinh luôn tin tưởng vào tâm linh của mình. Người vô thần, vô tín ngưỡng họ từ chối tín ngưỡng, tâm linh của họ thì họ không thể nào trở thành một Hướng Đạo sinh thật sự được. Tôn giáo rất cần cho đời sống nội tâm của mỗi người Hướng

Đạo sinh. Đó chính là một trong những nguyên lý căn bản của Hướng Đạo.

Trung Thành:

Là Hướng Đạo sinh chúng ta phải có bổn phận trung thành với quốc gia và tổ quốc của mình. Mỗi Hướng Đạo sinh phải biết dùng hết khả năng để phục vụ xứ sở của mình tùy theo nhu cầu đòi hỏi và tùy cơ hội. Trong Hướng Đạo chúng ta không có quy định sẵn một hình thức tôn giáo, chúng ta cũng không chủ trương nên có một xu hướng chính trị nào. Việc chính của chúng ta là thay phong trào huấn luyện cho các em thanh thiếu niên trở thành những công dân tốt, những công dân hữu dụng cho quốc gia và tổ quốc. Dầu thế, chúng ta không nên đưa hoặc lôi kéo các em vào trong một đảng phái chính trị nào. (Một khi các em đã trưởng thành, các em có quyền tham gia đảng phái trị nhưng đó chỉ là quyền tự do cá nhân.)

Bổn phận đối với tha nhân và chính mình:

Hướng đạo sinh có bổn phận giúp ích, chúng ta hướng dẫn các em luôn biết nghĩ đến người khác trước, dù trong bất cứ hoàn cảnh nào, người Hướng Đạo sinh luôn biết sẵn sàng tiếp tay để giúp đỡ những người khác khi họ cần đến giúp đỡ của mình. Nói thế, nhưng trong những trường hợp nguy hiểm, người Hướng Đạo sinh phải biết quan sát và phản ứng mau lẹ trong sự quyết định việc sắp phải làm, người Hướng Đạo sinh cũng phải biết nghĩ đến sự an toàn của chính bản thân mình trước cũng như sự an toàn của người khác chung quanh.

Hướng Đạo sinh cũng phải có bổn phận đối với chính bản thân của mình, nghĩa là mình phải có bổn giữ vệ sinh, luyện tập cho có một thân xác khỏe mạnh và phải rèn luyện cho chính mình có một tinh thần sáng suốt và minh mẫn, Nghĩa là mỗi Hướng Đạo Sinh chúng ta cần phải rèn luyện để cho mình có thể có một

Tinh thần sáng suốt, một Trí tuệ thông minh trong một thân thể cường tráng và khỏe mạnh.

Có như thế người Hướng Đạo sinh mới có thể cân bằng con người của chúng ta một cách toàn diện về chiều rộng, chiều ngang và chiều sâu. Chính vì thế chúng ta đã có huy hiệu của Hướng Đạo là cái hoa Bách Hợp với cánh.

Luật Hướng Đạo:

Qua Luật Hướng Đạo, chúng ta trình bày một các đơn giản quy luật xử thế, nền tảng của giáo dục công dân tốt. Chúng ta mang lại cho các em Thanh thiếu niên những danh từ minh bạch rõ ràng về đức tính và bổn phận như: danh dự, trung tín, giúp ích, thân hữu, lịch sự, vâng lời vui vẻ, cần kiệm và trong sạch. Đường lối thực tế để thực hiện các đức tính đó được thực hiện qua đời sống sinh hoạt đoàn, công tác xã hội, như thế nghĩa là việc "nghĩa" là sự bắt đầu để gây tập quán là biết nghĩ tới người khác.

Châm Ngôn:

"Sắp sẵn" là một câu châm ngôn của Hướng Đạo nhằm nhắc nhở để người Hướng Đạo chúng ta nhớ rằng: Lời Hứa và Luật Hướng Đạo là những gì thực tế. Qua việc huấn luyện các em sẽ được chuẩn bị để trở nên hữu ích đối với người khác, các em được học hỏi để có thể tự chăm sóc lấy chính bản thân mình, biết cách giữ bình để chăm sóc người khác trong trường hợp khẩn cấp.

Một yếu tố khác cũng rất quan trọng và thiết yếu trong tinh thần Hướng Đạo, Chính BP cũng thường hay nhắc nhở với chúng ta đó là: sự vui tính. BP có lần đã khuyên chúng ta là không nên "Trịnh trọng" và nếu Hướng Đạo mất đi những nụ cười, nó cũng sẽ làm mất đi khả năng lôi cuốn thanh thiếu niên và cả sự thành công nữa. Vì Hướng Đạo là "một trò chơi". Và vì thế cái trò chơi Hướng Đạo này cần phải có sự náo nhiệt, cần có những cởi mở và luôn tìm kiếm sáng kiến sống động mới.

Mèo Nhanh Nhẹn